

Tính cách lịch sử của Phúc âm và Kitô giáo.

(Trích Khóa Thánh Lễ Seattle #29. Lm Gioan Nguyễn Lợi)

Về sự kiện Chúa Giêsu đã Phục sinh, chúng ta không có ai tận mắt chứng kiến giây

phút Ngài từ cõi chết sống lại. Nhưng nhiều chuyện phi thường đã xảy ra sau khi Ngài sống lại cung cấp đầy đủ bằng chứng xác nhận Ngài đã thực sự sống lại. Đó là những lần Chúa Giêsu phục sinh đã hiện ra cho các môn đệ và đã thay đổi sâu xa con người của họ: đầu tiên, trong ngày Phục sinh, Chúa đã hiện ra cho Maria Madalêna; sau đó đến lượt Phêrô, rồi hai môn đệ đi về Emmau; chiều ngày Phục sinh, Chúa hiện ra cho toàn thể đàn em của Ngài, là Nhóm 11 (chỉ thiếu Tôma), cùng với hai môn đệ từ Emmau về, và nhiều môn đệ nam nữ khác. Thế rồi, vào chủ nhật kế tiếp, Chúa Phục sinh lại âu yếm hiện ra cho Nhóm 11 tông đồ, với sự hiện diện của Tôma...

Còn về việc Chúa Giêsu đã hiển mình chịu chết treo trên Thập Giá thì đó là một sự kiện lịch sử rất ư là vững vàng, với rất nhiều chứng nhân tận mắt. Chúng ta có những bằng chứng lịch sử do những người đã sống với Ngài và sau biến cố Ngài phục Sinh; đó là Matthêu, Marcô, Luca, Gioan, Phaolô, Phêrô, Giacôbê và tác giả của Thư gửi cho Tín hữu Do thái. Các tác giả này đã sống đồng thời với những người đã từng chứng kiến cuộc đời và cái chết của Chúa cũng như những hệ lụy do việc Ngài phục sinh. Các tác giả này rao giảng về Chúa trước mặt những chứng nhân tận mắt ấy và rồi, chính những chứng nhân này không phủ nhận những gì các tác giả này đang rao giảng cũng như viết về cuộc đời của Chúa.

Chúng ta cũng có bằng chứng của các sử gia đương thời với các môn đệ đầu tiên của Chúa Giêsu. Đó là Tacitus, sử gia Rôma, và Josephus, sử gia Do thái. Hai người này đều xác nhận là đã có ông *Giêsu* (hay *Kitô*) đã bị đóng đinh thời tổng trấn Phongxiô Philatô và dưới triều đại của hoàng đế Tibêriô. Ngay trong giới chống đối Kitô giáo, có một tác giả châm biếm gốc Hy Lạp cũng đã nói lên sự thật khi xác nhận “ông Giêsu đã bị đóng đinh”. Rồi một tác giả dân ngoại cũng xác nhận là “ông Giêsu đã bị xử tử”. Và tập cổ văn về luật và truyền thống của Do thái, là cuốn Talmud, cũng đã ghi lại “ông Giêsu đã bị chết treo”; theo thuật ngữ Do thái, *chết treo là bị đóng đinh*.

Với những gì đầy tính cách lịch sử vừa nêu trên, chúng ta không những dựa vào niềm tin mà còn dựa vào khoa lịch sử để hãnh diện vì được Thiên Chúa thực sự đi vào lịch sử của nhân loại. Chúng ta có những bằng chứng để xác nhận chân lý này để rồi chúng ta an tâm vui sướng vì Thiên Chúa không những tiến gần chúng ta mà còn chung sống với chúng ta và tiếp tục đồng hành để dẫn đưa chúng ta về nơi hạnh phúc của Ngài. Đó là niềm hãnh diện đầy lịch sử tính của Kitô giáo chúng ta. **Mỗi lần tham dự Thánh lễ, chúng ta lại có dịp củng cố niềm hãnh diện đầy tính cách lịch sử này, để rồi chúng ta hân hoan ra về rao giảng sự thật đầy hứng khởi của lịch sử, là Thiên Chúa đã đi vào trong lịch sử của nhân loại và cuộc đời của mỗi người chúng ta: Ngài đang sánh vai và tận tình dẫn đưa chúng ta về đích điểm, là chung hưởng cuộc sống hạnh phúc trường cửu với Ngài.**